

Ата-аналар жоғарыда аталған белгілердің кез келгенін анықтаған кезде дәрігердің көмегіне жүгінуі тиіс

Бұл жағдайда қандай дәрігердің көмегіне жүгіну керек?

Кез-келген маман аутизмге күдіктене алады.

Алғаш көмекке жүгінгенде, **педиатрға, невропатологқа және психологқа** жіберілуі мүмкін.

Егер дәрігер **Аутизм** диагнозын болжаса, бала **кеңес алу** үшін **психиатрға** жіберіледі.

Ата-аналар баласының жағдайын **диагностикалау үшін психиатрға** өздері жүгіне алады.

Аутизм диагнозын тек дәрігер Балалар психиатры дәрігері қоя алады!!!

Аутизмді емдеу дәрілік және дәрілік емес емдеу әдістерін кешенді қолдануды қамтиды.

Баламен жүргізілетін түзету жұмыстары (психологтар, педагогтар, дефектологтар және әлеуметтік қызметкерлер) үлкен маңызға ие.

Дәрі дәрмекпен емдеуді тек **дәрігер Балалар психиатры** дәрігері ғана **КӨРСЕТІЛІМДЕР** бойынша шеше алады.

АСБ бар балаларды басқарудың негізгі принциптерінің бірі болып табылатын пациенттің отбасымен психикалық білім беру және әлеуметтік жұмыстарды жүргізу **міндетті түрде қажет.**

АУТИЗМ
туралы не білуіміз керек?

бұл бас миы дамуының бұзылуынан туындайтын және әлеуметтік өзара әрекеттесу мен қарым-қатынастың жетіспеушілігімен, шектелген мүдделермен, қайталанатын әрекеттермен сипатталатын бұзылыс. Барлық көрсетілген белгілер өмірдің алғашқы жылдарынан бастап (үш жасқа дейін) пайда бола бастайды.

Едәуір жұмсақ белгілер мен симптомдар байқалатын ұқсас жағдайлар аутизм спектрінің бұзылуларына жатады.

Бір жасқа дейінгі аутизм спектрі бұзылуларының алғашқы белгілері:

әлсіз дыбыстық тітіркендіргіштерге және қоршаған ортаның шамалы өзгерістеріне жауап ретінде қорқыныш пен жылаудың шамадан тыс күшті реакциялары

Бір жастан кейінгі аутизм спектрі бұзылуларының алғашқы белгілері:

- сөйлеудің болмауы немесе сөйлеудің дамымауы (баланың жасына сәйкес сөздік қоры өте аз; сөйлеуде дауыссыз дыбыстар аз; ол сөздерді сирек біріктіреді);
- сөйлеу монотонды, «шаңқылдақ» дауыс;
- сөйлеу кезінде сирек ым-ишара жасайды;
- қарапайым нұсқауларды орындай алмайды;
- айналасындағы адамдармен, оның ішінде құрдастарымен және отбасы мүшелерімен өзара әрекеттесудің болмауы;
- стереотиптік ойындар – машиналардың дөңгелектерін айналдыру, заттарды қатарға немесе түс бойынша қою;

- құрдастарымен ойнауға қызығушылық жоқ, жалғыз ойнағанды жөн көреді;

- саусақтарды қимылдату, қабырғадан қабырғаға секіру, шеңбер бойымен жүгіру, өз осінің айналасында айналу, аяқтың ұшымен жүру және т.б. түріндегі қайталанатын қозғалыстар;
- өтініштерді жиі білдірмейді және өз уайымдарымен бөліседі;
- сөйлеушінің артынан сөздерді автоматты түрде қайталайды;

- бала ата-анасымен және қонақтармен амандаспайды;
- балалармен немесе ересектермен қарым-қатынас кезінде бір нүктеге қарап отыра алады;
- олар айналасындағылардың не айтқанын байқамай, кез-келген тақырыпта шексіз монологтар айта алады;
- біркелкілік қажеттілігін сезінеді;
- киімдегі, ойыншықтардағы, жағдайдағы кез-келген өзгерістерге қарсы тұрады;
- адамдармен қарым-қатынас кезінде жанасудан аулақ болуға, серіктеске қарамауға, күлімдемеуге бейім;

- баланың жарақаттануына әкелуі мүмкін аутоагрессия (өзіне зиян келтіру) болуы мүмкін (мысалы: өзін тістеу, тырнау).